KOMISSION ASETUS (EY) N:o 127/2005,

annettu 27 päivänä tammikuuta 2005,

neuvoston asetuksilla (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001 ja (EY) N:o 1454/2001 vahvistettujen syrjäisimpien alueiden erityisten hankintajärjestelmien soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 20/2002 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Ranskan merentakaisten departementtien hyväksi, direktiivin 72/462/ETY muuttamisesta ja asetusten (ETY) N:o 525/77 ja (ETY) N:o 3763/91 (Poseidom) kumoamisesta 28 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1452/2001 ([1]) ja erityisesti sen 3 artiklan 6 kohdan, 22 artiklan ja 26 artiklan toisen alakohdan,

ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Azorien ja Madeiran hyväksi ja asetuksen (ETY) N:o 1600/92 kumoamisesta (Poseima) 28 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1453/2001 ([2]) ja erityisesti sen 3 artiklan 6 kohdan ensimmäisen ja toisen alakohdan, 34 artiklan ja 38 artiklan toisen alakohdan,

ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Kanariansaarten hyväksi ja asetuksen (ETY) N:o 1601/92 kumoamisesta (Poseican) 28 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1454/2001 ([3]) ja erityisesti sen 3 artiklan 6 kohdan, 20 artiklan ja 24 artiklan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetusten (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001 ja (EY) N:o 1454/2001 muuttamisesta erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvien tuotteiden jälleenvientiä ja jälleenlähettämistä koskevien edellytysten osalta 24 päivänä syyskuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1690/2004 antamisen johdosta on syytä määritellä näiden neuvoston uusien säännösten soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja muuttaa komission asetus (EY) N:o 20/2002 ([4]) niitä vastaavasti.

(2) On aiheellista yksinkertaistaa ja ryhmitellä uudelleen kaikki sellaisten maataloustuotteiden, jotka voivat saada erityisten hankintajärjestelmien mukaista tukea, jälleenvientiin ja jälleenlähettämiseen liittyviä yksityiskohtaisia sääntöjä koskevat säännökset.

(3) Tiettyjen maataloustuotteiden vienti edellyttää vientitodistuksen esittämistä. Tuotteet, jotka ovat saaneet erityisten hankintajärjestelmien mukaista tukea ja jotka on jälleenviety ilman vientitukea, olisi hallinnon yksinkertaistamiseksi vapautettava vientitodistuksen esittämistä koskevasta vaatimuksesta.

(4) On syytä täsmentää myönnetyn etuuden takaisinperimistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja rekisteröintiä koskevat seuraukset, jos toimija ei noudata erityisten hankintajärjestelmien puitteissa tekemiään sitoumuksia.

(5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat kaikkien asianomaisten hallintokomiteoiden lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 20/2002 seuraavasti:

1) Korvataan 9 artiklan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Toimija, joka aikoo jälleenlähettää tai jälleenviedä jalostamattomia tai pakattuja tuotteita 16 artiklassa tarkoitetuilla edellytyksillä, on 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua rekisteriin merkitsemistä pyytäessään ilmoitettava aikomuksestaan jatkaa tällaista toimintaa ja ilmoitettava tarvittaessa pakkaamojen sijainti.

4. Jalostajan, joka aikoo viedä ja/tai lähettää jalostettuja tuotteita 16 tai 17 artiklassa tarkoitetuilla edellytyksillä, on 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua rekisteriin merkitsemistä pyytäessään ilmoitettava aikomuksestaan jatkaa tällaista toimintaa ja ilmoitettava tarvittaessa jalostuslaitosten sijainti.”

2) Korvataan VI luvun otsikko ja 16, 17 ja 18 artikla seuraavasti:

([1]) EYVL L 198, 21.7.2001, s. 11. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1690/2004 (EUVL L 305, 1.10.2004, s. 1).
([2]) EYVL L 198, 21.7.2001, s. 26. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1690/2004.
([3]) EYVL L 198, 21.7.2001, s. 45. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1690/2004.
([4]) EYVL L 8, 11.1.2002, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 489/2004 (EUVL L 79, 17.3.2004, s. 18).

"VI LUKU

JÄLLEENVIENTI JA JÄLLEENLÄHETTÄMINEN

16 artikla

Jälleenvienti tai jälleenlähettäminen

1. Erityiseen hankintajärjestelmään kuuluneiden jalostamattomien tuotteiden tai erityiseen hankintajärjestelmään kuuluneista tuotteista valmistettujen pakattujen taikka jalostettujen tuotteiden jälleenviennissä ja jälleenlähettämisessä on noudatettava seuraavia edellytyksiä:

a) tässä kohdassa tarkoitettujen jälleenvietävien tuotteiden osalta vienti-ilmoituksen 44 kohdassa on oltava yksi seuraavista maininnoista:

— 'Asetuksen (EY) N:o 1452/2001 3 artiklan 5 kohdan nojalla viety tavara',

— 'Asetuksen (EY) N:o 1453/2001 3 artiklan 5 kohdan nojalla viety tavara',

— 'Asetuksen (EY) N:o 1454/2001 3 artiklan 5 kohdan nojalla viety tavara';

b) tuontitulleista vapautettujen tuotteiden määrät, jotka jälleenviedään, on merkittävä arvioituun hankintataseeseen; tässä kohdassa tarkoitetuille tuotteille ei voida myöntää vientitukea;

c) tuontitulleista vapautettujen tuotteiden määrät, jotka jälleenlähetetään, on merkittävä arvioituun hankintataseeseen uudelleen, ja lähettäjän on suoritettava tuontipäivänä sovellettavan kaikkia koskevan tuontitullin määrä viimeistään jälleenlähettämisen yhteydessä; tuotteita ei saa jälleenviedä ennen kuin edellä mainittu maksu on suoritettu; jos tuontipäivää ei voida määrittää, kyseiset tuotteet katsotaan tuoduiksi päivänä, jona jälleenvientiä edeltäneiden kuuden kuukauden kuluessa on sovellettu korkeinta kaikkia koskevaa tuontitullia;

d) tukea saaneiden tuotteiden määrät, jotka jälleenviedään tai jälleenlähetetään, on merkittävä arvioituun hankintataseeseen uudelleen ja myönnetty tuki on maksettava takaisin viimeistään jälleenviennin tai jälleenlähettämisen yhteydessä; tuotteita ei saa jälleenlähettää eikä jälleenviedä ennen kuin edellä mainittu takaisinmaksaminen on tapahtunut; jos myönnetyn tuen määrää ei voida määrittää, kyseisten tuotteiden katsotaan saaneen korkeinta tukea, jonka yhteisö on näille tuotteille vahvistanut jälleenvienti- tai jälleenlähettämishakemuksen jättämistä edeltäneiden kuuden kuukauden kuluessa; tässä kohdassa tarkoitetuille tuotteille voidaan myöntää vientitukea edellyttäen, että tuen myöntämiselle säädetyt edellytykset täyttyvät.

2. Seuraavien tuotteiden jälleenvienti ei edellytetä tuontitodistuksen esittämistä:

a) edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut tuotteet;

b) edellä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut tuotteet, jotka eivät täytä vientituen saamisen edellytyksiä.

3. Jos syrjäisimpien alueiden säännöllinen hankinta uhkaa vaarantua tässä artiklassa tarkoitettujen tuotteiden jälleenviennin merkittävän kasvun vuoksi, toimivaltaiset viranomaiset voivat vahvistaa määrällisen rajoituksen, jolla kyseisten alojen ensisijaiset tarpeet voidaan tyydyttää. Määrällinen rajoitus on toteutettava syrjimättömällä tavalla.

17 artikla

Perinteinen jälleenvienti, alueellisen kaupan puitteissa tapahtuva jälleenvienti ja jalostettujen tuotteiden perinteinen jälleenlähettäminen

1. Jalostaja, joka on ilmoittanut 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti aikomuksestaan viedä perinteisen tai alueellisen kaupan puitteissa taikka lähettää perinteisen kaupan puitteissa erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvia raaka-aineita sisältäviä jalostettuja tuotteita, voi tehdä sen liitteissä I, III ja V esitettyjen vuosittaisten määrien rajoissa. Toimivaltaiset viranomaiset myöntävät tarvittavat luvat sen varmistamiseksi, että toimet eivät ylitä vahvistettuja vuosittaisia määriä.

Alueellisen kaupan puitteissa tapahtuvan viennin osalta viejän on esitettävä toimivaltaisille viranomaisille asetuksen (EY) N:o 800/1999 (*) 16 artiklassa säädetyt asiakirjat mainitun asetuksen 49 artiklassa säädetyssä määräajassa. Jos asiakirjoja ei esitetä annetussa määräajassa, toimivaltaisten viranomaisten on perittävä erityisen hankintajärjestelmän mukaisesti myönnetty etu takaisin.

Merentakaisiin departementteihin, Azoreille, Madeiralle tai Kanariansaarille toimitetut erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvat tukikelpoiset tuotteet, joita käytetään laivojen ja ilma-alusten muonitukseen, katsotaan paikallisesti kulutetuiksi.

2. Toimivaltaiset viranomaiset antavat luvan muiden kuin 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevien määrien vientiin tai lähettämiseen ainoastaan, jos todistetaan, että kyseiset tuotteet eivät sisällä sellaisia raaka-aineita, joiden tuonti tai käyttö on tapahtunut erityisen hankintajärjestelmän mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava riittävät tarkastukset ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen todistusten oikeellisuuden varmistamiseksi ja tarvittaessa perittävä takaisin erityisen hankintajärjestelmän mukaisesti myönnetty etu.

3. Jalostustoimien, jotka liitteissä I, III ja V olevien määrien rajoissa voivat johtaa perinteiseen tai alueellisen kaupan puitteissa tapahtuvaan vientiin taikka perinteiseen lähettämiseen, on vastattava soveltuvin osin neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2913/92 (**) ja asetuksessa (ETY) N:o 2454/93 (***) täsmennettyjä sisäisen jalostuksen menettelyä sekä tullivalvonnassa tapahtuvaa jalostusta koskevia edellytyksiä, lukuun ottamatta tavanomaisia käsittelytapoja.

4. Tässä artiklassa tarkoitettujen tuotteiden jälleenvienti ei edellytetä tuontitodistuksen esittämistä.

5. Tässä artiklassa tarkoitettujen vietävien tuotteiden osalta vienti-ilmoituksen 44 kohdassa on oltava yksi seuraavista maininnoista:

— 'Asetuksen (EY) N:o 1452/2001 3 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan nojalla viety tavara',

— 'Asetuksen (EY) N:o 1453/2001 3 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan nojalla viety tavara',

— 'Asetuksen (EY) N:o 1454/2001 3 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan nojalla viety tavara'.

18 artikla

Sokeri

Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 (****) 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna aikana mainitun asetuksen 13 artiklassa tarkoitettu C-sokeri, joka on viety komission asetuksen (ETY) N:o 2760/81 (*****) asiaa koskevien säännösten mukaisesti ja joka on tarkoitettu kulutettavaksi Madeiralla ja Kanariansaarilla CN-koodiin 1701 kuuluvana valkoisena sokerina ja Azoreilla CN-koodiin 1701 12 10 kuuluvana raakasokerina, on oikeutettu tuontitulleista vapautusta koskevaan järjestelmään tämän asetuksen edellytyksin 3 artiklassa tarkoitettujen arvioitujen hankintataseiden rajoissa.

(*) EYVL L 102, 17.4.1999, s. 11.
(**) EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.
(***) EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.
(****) EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.
(*****) EYVL L 262, 16.9.1981, s. 14."

3) 22 artiklassa:

— korvataan d ja e alakohta seuraavasti:

"d) 16 artiklan nojalla mahdollisesti jälleenviedyt tai jälleenlähetetyt määrät sekä takaisinperittyjen tukien yksikkökohtaiset määrät ja kokonaismäärät;

e) 17 artiklan nojalla perinteisten määrien puitteissa jalostuksen jälkeen mahdollisesti jälleenviedyt tai jälleenlähetetyt määrät;"

— poistetaan f ja g alakohta.

4) Korvataan 26 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Kun toimija ylivoimaista estettä tai poikkeuksellista säätilasta johtuvaa onnettomuutta lukuun ottamatta jättää noudattamatta 9 artiklan nojalla tehtyjä hintasitoumuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisen lainsäädännön nojalla sovellettavia seuraamuksia, toimivaltaisten viranomaisten on:

a) perittävä takaisin myönnetty etu tuonti-, vapautus- tai tukitodistuksen haltijalta;

b) lykättävä rekisteröintiä väliaikaisesti tai lopetettava se velvollisuuksien laiminlyönnin vakavuuden mukaan.

Edellä a alakohdassa tarkoitetun edun on oltava yhtä suuri kuin 16 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan mukaisesti vahvistetun tuontitullien vapautuksen tai tuen määrä."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan päivästä huhtikuuta 2005.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä tammikuuta 2005.

Komission puolesta

Mariann FISCHER BOEL

Komission jäsen